

ناتو د دښمن په لټه

سريزه:

له څو پېړيو راپدېخوا په نړيوال ډگر کې د لويې قواعد د لويديځ له خوا ټاکل کېږي. د بيلگې په توگه د امريکايي ليکوال، سامويل هانتيگتون په اند: په ۱۹۱۹ کال کې يوازي درې کسانو، وډرو ويلسون Woodrow Wilson، لويډ جورج Lloyd Georg او ژرژ کلمانسو Georges Clemenceau د نړۍ کنترول په خپل واک کې درلود. دوي به تصميم نيوه، چې يو هيواد چيرته رامنځته، د هغه پولي څنگه وټاکل او د چا له خوا اداره شي او همدارنگه کوم هيواد له منځه يوړو شي. يا په بله وينا د لومړۍ جگړې کتونکو، نړۍ د خپلې خوښې او گټو پر بنسټ سره وويشله. خو د دوهمې نړيوالې جگړې له پايته رسيدو وروسته د نړيوالې لويې قواعد د سرې جگړې د اصولو پر بنسټ ټاکل کيدل. خو د سوسياليستي نظام په ماتې سره، د سرې جگړې د وخت ويش خپل باور له لاسه ورکړ. د عراق له لومړۍ جگړې لږ مخکې، جورج بوش (پلار) د ۱۹۹۱ کال د جنورۍ په نهه ويشتمه کانگرس ته په خپله وينا کې، وويل: "نړۍ کولی شي اوس د خليج د جگړې په لاملونو پوه شي، دغه جگړه د هغه نوي نړيوال نظام د رامنځته کولو لپاره تر سره کېږي، چې پخوا د هغه ژمنه شوې وه،..." موخه د يو وزري نظام ټينگښت او د هغه د لارښود يانې د متحدو ايالتونو د ترلاسه شوي اقتصادي - سياسي برترې ساتل او د No Rivals سيال له رامنځته کيدو څخه مخنيوي و. خو په نړيواله کچه په دا دوه وروستيو لسيزو کې داسې پېښې، يا په لوی لاس او يا هم د ناسم سياست د پلي کولو په ترڅ کې رامنځته شوي، چې د هغو له امله نور نو د يووزري ځواک د امپراتورۍ خول (تاج) د هغه په بني سترگه راکور برېښي. يا په بله وينا د لويديزې نړۍ ځواکمنه کړي، متحدو ايالتونو، بریتانيا، المان، فرانسه، ايتاليا او کاناډا، د نړيوال نظام د لوبو د قواعدو ټاکونکي نه، بلکې په دې برخه کې د ځواکمنو اقتصادي - سياسي سيالانو له چلنجونو سره مخامخ ده. همدې گواښونو ته په پاملرنې او د هغو په وړاندې د مبارزې لپاره لويديځ يو ځل بيا دې ته اړ شو، ان د خپل پوځي سازمان، ناتو په ستراتيژۍ کې بدلون راولي.

ايا په ريښتيا هم لويديزه نړۍ له ريښتني گواښونه سره مخامخ ده؟ او که په دې پلمه د خپل له لاسه تلونکي دريځ د مخنيوي په خاطر د تل په څير، له زور څخه د کار اخيستنې په موخه د دښمنانو په لټه کې ده؟ دا گواښونه کوم دي؟ او د کوم هيواد يا د کومې ډلې هيوادونو له خوا رامنځته شوي [کيدونکي] دي؟ د دغوسيالو اغيز به پر نړيوال نظام څه ډول وي؟ او په تيره بيا هغه به د افغانستان پر وضعي، چې اوسمهال هم د دا ډول سياليو ډگر دی، څه ډول اغيز وکړي؟ نو ځکه ليکوال هڅه کوي، د لاندنيو موضوعاتو لکه:

- "لويديزه نړۍ - چين: همکار او که سيال؟"
- "درېيمې زريزې د دوهمې لسيزې لپاره د ناتو نوي ستراتيژۍ؟"
- "تير دښمن - راتلونکي ستراتيژيک همکار؟"
- "د وتلو ستراتيژۍ او که د جگړې افغانيزې کول"، په ارزونې او شننې سره پورتنيو پوښتنو ته ځواب ومومي.

لويديزه نړۍ - چين: همکار او که سيال؟

په ټوليزه توگه د لويديزې نړۍ په سياسي قاموس کې، يوويشتمه زريزه د امريکايي پېر په نامه ياد شوی او امريکايي سياستوالو په تيره د هغو نوو محافظه کارانو هم، د پوځي برلاسي له لارې د دغې تر لاسه شوي اقتصادي برترې ساتنه او د هغې لا پراختيا خپله بنسټيزه دنده گڼله. په ريښتيا هم واشنگټن د شمالي اتلانتيک د پوځي سازمان، ناتو په اډانه کې د زيات لگښت او زيار له لارې د دا ډول پوځي برترې په ترلاسه کولو بريالی او د ژبېگينو برژينسکي په اند د نړۍ "يو وزري ځواک" شو. د سوسياليستي نظام له ماتې وروسته د ناتو غړو هيوادونو، په تيره متحدو ايالتونو او د اروپا د وچې ځينو اقتصادي ځواکمنو هغو، له دغې پوځي برترې څخه په گټې اخيستنې سره، د نوي ليبراليزم تر لور لاندې د پانگوال نظام د پراختيا (نړيوالېدل) لپاره هاند و هڅه پيل کړه. دغه هڅې هغه وخت لا نورې هم پياوړې شوې، چې د وارسا پوځي تړون د ۱۹۹۱ کال د جولای په اومه نيټه منحل شو. د ناتو سازمان هڅه وکړه، ځان د نړۍ له نوو رامنځته شوو شرايطو سره عيار کړي. په دې موخه سازمان په خپله غونډه کې، چې په ۱۹۹۱ کال د روم په ښار کې تر سره شوه، د بيلابيلو خواوو څخه د نوو امنيتي گواښونو په وړاندې د مبارزې په خاطر په خپله "نوي ستراتيژۍ" کې د "چټگ ير غليز ځواک" رامنځته کول تصويب کړل.

خو د ناتو په دکترین Doktrin کې ستر بدلون په کال ۱۹۹۹ د واشنگتن په غونډه کې رامنځته شو. د سازمان په نوی دکترین کې درې ۳ داسې بنسټیزې مسألې، چې د ناتو په تیر هغه کې نه وې، د غړو هیوادونو له خوا تصویب شوي. او هغه:

– د ناتو د ماموریت د څرنګوالي مسأله؛

– د هغه د ماموریت سیمې او همدارنګه

– د ماموریت د باورلیک مسأله^(۱)، وه.

د دغه دکترین په تصویب سره د ناتو سازمان د نړیوال ژاندارم دنده په خپله غاړه واخیسته او سازمان ځانته دا حق ور په برخه کړ، هر وخت او د نړۍ په هره برخه کې، چې د سازمان د غړو هیوادونو ټولیزې ګټې، امنیتي هغه او په اصطلاح لویډیځ ګډ ارزښتونه تر ګواښ لاندې وي، ان د ملګرو ملتونو د امنیت د شورا له باور لیک څخه پرته، پر غل وکړي. ښه بیلګه یې د نورو تر څنګ د ناتو پوځي پرغل پر یوګوسلاویا دی.

ناتو په تیره متحدو ایالتونو د خپل پوځي ځواک د لا پیاوړتیا په موخه د بخارست په غونډه کې (۲۰۰۸ کال) د ناتو د توغندیو د دفاعي سسټیم او همدارنګه په دغه سازمان کې د ختیزې اروپا د هیوادونو د منلو په اړه پریکړه وکړه، چې نوماند هیوادونه د شتراسبورګ / بادن بادن Strasbourg / Baden-Baden (۲۰۰۹ کال) په غونډه کې د ناتو په غړیتوب ومنل شول. سربیره پر دې په همدې غونډه کې له ځانه د دفاع په خاطر د وار مخکې کول او تر نورو دمخه د اتومي وسلو د کارولو په اړه هم پریکړې وشوي^(۲).

د لویډیځ په ځانګړې توګه د متحدو ایالتونو، بنسټیزه موخه د پوځي ځواک له دغې نندارې او همدارنګه سازمان ورکړ شوی زور څخه ګټه اخیستنه، د سیال ځواک له رامنځته کېدو څخه مخنیوي، په اصطلاح د دوي د اندېښنو، ارزښتونو او دین ... او یا په لنډه توګه د لویډیځ د کلتور برلاسی، د طبیعي توکو پر پاتې زیرمو کنترول او له دې لارې پر پاتې نړۍ د لویډیزې هغې د ترلاسه شوې اقتصادي – سیاسي د برلاسی لایتینګښت او د لویډیزو هیوادونو د ګټو پر بنسټ د نړیوال نظام رامنځته کول و. خو په نړیواله کچه له سرې جګړې څخه د وروسته پړاو د پېښو پرمختیاوو دا روښانه کړې، چې نوی نړیوال نظام د رامنځته کېدو په حال کې دی، خو نه هغه نظام چې د متحدو ایالتونو ولسمشر، جورج بوش یې غوښتونکی و. ځکه داسې نښې نښانې تر سترګو کېږي، چې د لویډیځ نړیوال دریځ، ځواک او سیاسي اعتبار د پوځي برتری سره سره د نورو ځواکونو په پرتله د زوال په حال کې دی. د همدې لامل او د نړۍ د اوسمهالیو پرمختیاوو په پام کې نیولو سره، "د نوي بني ستر ځواک" رامنځته کېدونکی دی، چې د هغه بنسټ د تیرو هغو په څیر پوځي ځواک نه، بلکې پانګه او کلتور دی. د ایټالوي ځانګیز پوه، جېوانی اریچي Giovanni Harighi په اند: "که چین په یوه ځواک بدل شي، ښایي هغه له تیرو هغو څخه بیخي په بلې بڼې سره رامنځته شي. ... یوازې غواړم دومره یادونه وکړم، چې په هغه کې به پوځي ځواک ډیر لږ رول ولوبوي، تر اقتصادي او کلتوري هغه. په تیره اقتصادي رول ټاکونکی بلل کېږي"^(۳).

د اقتصادي شاخصونو پر بنسټ کولي شو ووايو، چې د چین ولسي جمهوریت همدا اوس هم په اقتصادي ځواک بدل شوی دی. د یوې لیسزې په ترڅ کې چین د نړۍ د اقتصادي ځواکونو په لړۍ کې دوهم ځای خپل کړ. د نړیوال بانک د رپوټ له مخې چین په ۲۰۰۰ کال کې تر ایټالیا وروسته اووم مقام درلود، په ۲۰۰۵ کال کې تر فرانسې او بریتانیا او په ۲۰۰۷ کې تر المان مخکې شو او د ۲۰۱۰ کال په نیمایي کې د جاپان ځای خپل، یانې دوهم مقام ترلاسه کړ^(۴). د دغه هیواد اقتصادي وده په ۲۰۰۹ کال کې ۸.۱٪، په ۲۰۱۰ کال کې ۱۰.۲٪ وه او ښایي هغه په ۲۰۱۱ کال کې ۹.۶٪ وي. په داسې حال کې چې په همدې کلونو کې د اروپا د زون اقتصادي وده په ترتیب سره ۴.۷٪، ۷.۱٪ او ۱.۵٪ او د متحدو ایالتونو اقتصادي هغه په همدې کلونو کې په ترتیب سره ۲.۶٪، ۲.۶٪، او ۲.۳٪، د جاپان اقتصادي وده په ورته کلونو کې ۵.۲٪، ۲.۸٪، ۱.۵٪ وي^(۵).

د چین ولسي جمهوریت د نړیوال مالي کرکچ په بهیر کې هم داسې مالي او بانکي سیاست ترلاسه لاندې ونيو، چې د هغه په پلي کولو سره یې خپلې دا ځانګړې له زیان، په ځانګړې توګه له محتکرینو وساتلي شوي او د یو نوي پولي ځواک په توګه رامنځته شو. دغه هیواد د ۲۰۰۸ د ۶۴۸.۲ میلیاردو ډالرو ارزې زیرمو (۲۰۱۰ کال درېیمه ربع) په لرلو سره په نړۍ کې لومړی مقام خپل کړی دی، له هغه وروسته جاپان د ۱۰۰۱۹.۱ میلیاردو ډالره (جون ۲۰۰۹)، اروپایي زون ۷۱۶ میلیاردو ډالره (اکتوبر ۲۰۰۹)، د روسیې فدراسیون ۴۵۶ میلیاردو ډالره (اپریل ۲۰۱۰)، هند د ۲۷۷ میلیاردو ډالرو (مارچ ۲۰۱۰) په ارزښت ارزې زیرمې لرلې^(۶). که په نړیواله کچه بانکي سکتور هم په پام کې ونیسو، د نړۍ د لسو سترو بانکونو له ډلې څخه درې ستر هغه، چې ټولیزه پانګه یې ۵۹۳.۹ میلیاردو ډالرو ته رسېږي، د چین د هیواد دي. درې ستر بانکونه په متحدو ایالتونو پورې اړه لري، خو د هغوي ټولیزه پانګه د چین تر بانکونو لږ یانې ۴۲۶.۶ میلیاردو ډالره ده. پاتې څلور ستر بانکونه، یو د بریتانیا ۱۹۰.۴ میلیاردو ډالره پانګه، یو د

اسپاني ۰ . ۱۳۲ ميليارد ډالره پانگه، يو هم د فرانسې ۰ . ۹۲ ميليارد ډالره پانگه او بل د برازيل ۷ . ۸۷ ميليارد ډالره پانگه لري، دي^(۷).

که د لويديزې نړۍ او د برېک BRIC – برازيل، روسيې، هند او چين – د ډلې د اقتصاد نورې مهمې څانگې د ساري په توگه بهرنی سوداگري، صنعت، پانگه اچونه ... او داسې نورې، هم سره پرتله کړو، پايلې يې پورتنې ارزونې ته ورته بريښي. د دغې شننې پر بنسټ ويلي شو، چې د دغې نابرابرې اقتصادي ودې له امله، متحده ايالتونه، په ټوليزه توگه لويديزه نړۍ، په پر له پسې توگه د احتمالي سيالانو په تيره د چين له خوا تر گواښ لاندې ده. د لويديځ د سياسي او اقتصادي چارواکو په اند، چين خپله پانگه او ارزې زيرمې د دوي په وړاندې د وسلې په توگه کاروي. لويديځوال د خپلو تجربو له مخې په دې بنه پوهيږي، چې بانکونه په تيره مرکزي هغه څومره ځواکمن دي او دې پيسو د سمبالښت، چا ته د څه لپاره، او د سود د ونډې (اندازې) د ټاکنې له لارې څنگه پر ټول اقتصاد اغيز او په هغه کې لاسوهنه کوي. بانکونه په څه ډول سره انفلاسيون، ديفلاسيون او په ټوليزه توگه اقتصادي غورځېد (رونق) او يا لويېدنه (انحطاط) رامنځته، څنگه او د کومو موخو لپاره د ونډو (اسهامو) بيه لوره او ټيټه کوي. د متحدو ايالتونو سياستوال جفرسون Jefferson خپل همکار، جان آدامز John Adams ته د بانکونو په باب څومره بنه ليکلي: "... په رښتني توگه زه هم ستا په څير باور لرم، چې خدمت ته چمتو پوځ دومره گواښمن نه دی، لکه بانکي تاسيسات څه دي"^(۸).

که څه هم په رسمي توگه لويديزه نړۍ او چين يو او بل ته د ستراتيژيک همکار په سترگه گوري، خو پورتنې گواښ ته په پاملرنې سره، د دوي تر منځ پټه سيالي په ډير شدت سره روانه او يو پر بل بې اعتمادې دي. اصلاً لويديزه نړۍ په تيره متحده ايالتونه هک حيران دي، چې له چين سره څه ډول چلند وکړي. لکه څنگه چې په پورتنيو گريشو کې يادونه وشوه، چين له اقتصادي پلوه په ځانگړې توگه په بانکي او مالي برخه کې، د واشنگټن لپاره ستر گواښ بلل کېږي. د متحدو ايالتونو د بهرنيو چارو د وزيرې د يوې تبصرې له مخې، مور تر اوسه په دې نه يو بريالي شوي، چې څنگه د چين د بانک لارښود تر خپل اغيز لاندې راولو^(۹).

سربيره پر دې د چين ولسي جمهوريت د ځينو اروپايي دولتونو او د متحدو ايالتونو د دولتي پور پانو يو تر ټولو ستر اخیستونکی دی. د پور پانو دغې اخیستني چينيانو ته يو ستر غرور ور په برخه کړی، چې ان اوس يې يوه ارزې او سوداگريزه نړيواله جگړه پيل کړې ده. لويديځ تر خپل اغيز لاندې نړيوال مهم سياسي او امنيتي سازمان د بيلگې په توگه، د ملگرو ملتونو د امنيت شورا، له لارې هم پر چين نه اقتصادي بنديزونه لکولي او نه هم د کوم پوځي گواښ او يا يرغل پريکړه کولی شي. ځکه دغه هيواد په خپله په هغې کې د ویتو حق لري او هم د ځواکمن ځمکنې، هوايي او سمندري پوځ، چې له اتومي غاښونو سربيره، د ستورو د جگړې توان هم لري، خاوند دی. د همدې لاملونه پر بنسټ، "د پنتاگون ستراتيژيستان چين د متحدو ايالتونو د راتلونکې لپاره يو ستر گواښ بولي"^(۱۰).

د چين دغه سياسي – اقتصادي او پوځي گواښ او همدارنگه په نړۍ کې د نورو نوو رامنځته شوو گواښونو په وړاندې د مبارزې لپاره، د ناتو د سازمان غړو هيوادونو اړينه وبلله، د ناتو په ستراتيژي کې داسې بدلون راولي، چې سازمان د هغې په مرسته د لويديزې نړۍ له ترلاسه شوي برترۍ څخه دفاع او که شونې وي د سازمان د غړو هيوادونو دريځ لا نور هم پياوړی او هغه ته پراختيا ورکړي. نو اړينه بريښي، چې د ليکنې په دوهمه برخه کې د ناتو نوي ستراتيژي او دا چې د هغې د پلي کولو اغيز پر نړيوال نظام او امنيت څه ډول دی، راوسپړو.